

2020.12.29. Levélváltás Zsámár Éva testvérünkkel

Kedves Testvérek!

Kaptam egy képet Zsámár Éva testvérről, ami az ünnepek alatt készült. Megkérdeztem tőle, hogy közzé tehetjük-e a honlapon. Azt is kértem, hogy örömmel vennénk, ha a kép mellé írna magáról biznyságtételt is. Testvérünk megtette, és most örömmel közöljük mindenkivel.

Testvéri szeretettel: Apostol Imre

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Szeretném újra megköszönni az értem és családomért mondott imáikat. Imre testvér kérte, hogy írjak néhány sort magamról, hisz évek óta nem láttak, és sokan nem tudják, milyen helyzetben vagyok.

A betegségem nagy próba ugyan, mégsem vagyok boldogtalan, Urunk pontosan tudja, hogy kit, milyen úton kell vezetnie. Én azért tudom szörnyű betegségeimet zokszó nélkül évek óta elviselni, mert „karján tart hű Mesterem”. (102. ének: Krisztus az égi szép...). Itt van velem és megkönnyíti igám hordozását. Közben észrevétlenül formál, tisztogat. Sok faragni valója volt, és a jelek szerint még mindig van rajtam. Csak az Úrnak nagy kegyelme, hogy még mindig élek, „Meg- megújul, minden reggel, nagy az Ő irgalma.”

Igaz, hogy sem beszélni, sem mozdulni nem tudok, sorvadtak az izmaid, a tudóm is. Állandó légszomjjal küszködök. Inhalátor segítségével is nagy szenvedéssel tudom felköhögni a hurutot. Mégis hálát tudok adni betegségemért, mert általa lettem semmivé, és így tudott bennem munkálkodni. Ha számot vetek, alig van bennem ép rész, de meghagyta ép gondolkodásomat, hogy igeszolgálatokon, énekeken keresztül tudjon szólni hozzám. Kinyitotta szellemi szemeimet, hogy kis dolgokban is meglássam szerető gondoskodását. Mikor bejöttem ide, az otthonba a *Mai Ige* küldeményben volt egy mondas: „Köszönöm, Istenem, hogy nem emberektől függ az életem, hanem a Te kimondhatatlan szeretetedtől”. Ennek igazságát gyakran megtapasztalom. Megtanultam teljesen rábízni magam. Imre testvértől kaptam régen ezt az ígét: „Az Úr hadakozik ti érettetek, ti pedig vesztég legyetek”. (Mózes II. könyvéből 14,14) Vida fordítás szerint „hallgassatok”. En ezt fogadtam el. Minden reggel leteszem a kezébe a napom, úgy legyen, ahogy Ő jónak látja és sokszor gyönyörködöm, hogy egyengeti utamat. Ha nagyon bántó dolog ér, és kesergek, „felhúzok a keresztre”, és elszégyellem magam, mennyire eltörpül ez az Ő önként, értem vállalt szenvedéséhez képest.

Tóth testvér szolgálatához csatlakozva én is vallom: Nincs olyan nehéz helyzet, amiben ne mondhatnánk: „Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljete”. Pál apostol ezt a börtönből írta, én a halál árnyékának völgyéből. Több igeszolgálat, ének, testvérektől kapott ige jelezte számomra, hogy földi vándorutam hamarosan véget ér. Én boldogan várom vissza az Urat, elszóltását, vagy elragadtatásomat.

A 267-es énekkel búcsúzom a testvérektől, melyet Imre testvér dec. 14-én énekelt igeszolgálatára végén. Nekem személyes üzenet volt. (Ragyogj nékem, Úr Jézus...) Még csak annyit, hogy hálásan köszönöm azt a szent léggömböt, ami 2005. szilveszterén vett körül, és kísért haza. Ez vezetett megtérésemhez. Vagyis a legtöbbet adták nekem, amit adhattak. Ragyogtak, mint Fényes Hajnalcsillagok, mindazok, akik biztató szavakkal jöttek oda hozzám.

Szívből kívánom, hogy őrizték ezt a Fényt, és ragyogjanak ebben a sötét éjszakában, ami körül vesz minket!

Testvéri szeretettel: Zsámár Éva